

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.06.1972, sp. zn. 6 Tz 41/72, ECLI:CZ:NS:1972:6.TZ.41.1972.1

Číslo: 7/1973

Právní věta: I. Výkon základní vojenské služby je nutno považovat za okolnost, která ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zák. brání výkonu trestu nápravného opatření. II. Trestní sazba § 156 odst. 2 tr. zák. je přísnější než § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 26.06.1972

Spisová značka: 6 Tz 41/72

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nápravné opatření, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 43 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu v Hodoníně ze dne 16. června 1971 zn. sp. 3 Ta 120/71 byl obviněný odsouzen k trestu nápravného opatření v trvání pěti měsíců se srážkou 20 z odměny za práci za pokus trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 8 odst. 1, § 156 odst. 2 tr. zák., který spáchal tím, že dne 13. 2. 1971 v podnapilém stavu hrubě urážel příslušníka SNB v domnění, že se příslušník zúčastnil vyšetřování obviněného. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 6. července 1971.

Dalším rozsudkem okresního soudu v Hodoníně ze dne 1. prosince 1971 sp. zn. 1 ta 304/71 byl obviněný uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb., který spáchal tím, že dne 28. května 1971 v Hodoníně kopnutím rozbil výkladní skříň a způsobil podniku státního obchodu Obuv škodu 441,50 Kčs. Za to mu byl uložen podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., § 35 odst. 2, § 43 odst. 1 a § 44 odst. 1 tr. zák. souhrnný trest nápravného opatření v trvání dvanácti měsíců se srážkou 20 z odměny za práci a současně byl zrušen výrok o trestu uloženém rozsudkem okresního soudu v Hodoníně ze dne 16. 6. 1971 zn. sp. 3 Ta 120/71.

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek okresního soudu v Hodoníně ze dne 1. 12. 1971 zn. sp. 1 Ta 304/71 a přikázal tomuto soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Podle § 35 odst. 1 tr. zák. uloží soud trest úhrnný, odsuzuje-li pachatele za dva nebo více trestných činů, a to podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejpřísněji trestný. Podle týchž zásad se ukládá trest souhrnný podle § 35 odst. 2 tr. zák., když soud odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný trestný čin. Podle § 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. platí toto ustanovení obdobně i pro přečiny uvedené v tomto zákoně.

Ustanovení § 156 odst. 2 tr. zák. je přísnější než ustanovení § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. Má sice stejnou horní hranici sazby odnětí svobody a stejně alternativně připouští trest nápravného opatření, ale trest peněžitý stanoví v rozpětí uvedeném v § 53 odst. 1, zatímco podle § 3 odst. 1 cit. zák. lze uložit trest peněžitý jen do výše 10 000 Kčs. Okresní soud tedy pochybil, když vyměřil trest nikoli podle § 156 odst. 2 tr. zák., ale podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.

Další porušení zákona spočívá v tom, že byl uložen trest nápravného opatření, ačkoliv v době jeho uložení byl obviněný již ve výkonu základní vojenské služby, jak bylo patrné ze záznamu ze dne 28. 10. 1971 a ze sdělení vojenského útvaru. Za výkonu činné vojenské služby nevykonává odsouzený práci v pracovním poměru, nedostává odměnu za práci a nelze mu tedy uložit podmínky uvedené v § 44 odst. 2 až 4 tr. zák. Výkon základní vojenské služby je tedy nutno považovat za okolnost, která ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zák. brání výkonu nápravného opatření, a tento trest nebylo lze podle téhož ustanovení uložit. Pro posouzení, zda jsou splněny předpoklady pro uložení trestu nápravného opatření, je rozhodný stav v době rozhodování o trestu. V daném případě tyto předpoklady splněny nebyly, a byl tedy porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 2 tr. zák.